

Motto:
Bláznovi a světci,
uhni z cesty.

České přísloví

Číslo 137

Zima 2021

ročník XXXVIII

Vydáno: listopad 2021

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

ŘEKY v ČESKÉ KRAJINĚ

Bílina

Jizera

**Labe
Metuje**

Ohře

Sázava

Úpa

Vltava

Řeky v Čechách

My nemáme moře ani velká jezera, ale země probíhá sítí přívětivých romantických řek, z nichž některé jsou dokonce světoznámé.

Všechny tyto řeky mají zvučná jména.

BÍLINA: levostranný přítok Labe v Ústí n/L. Dlouhá 80km, povodí 1071 km². Průtok v ústí 5.51m³/sec. Do Bíliny se vlévá říčka Srpina.

JEZERKA: nad přehradou na Červeném potoce v severočeském kraji, okres Chomutov. Od roku 1969 Státní přírodní rezervace – 130ha. Typická ukázka lesního porostu Krušných hor.

JIZERA: Přítok Labe v Toušeni. Dlouhá 170km, povodí 2193.39km², průtok v ústí 23.9m³/sec. Přítoky jsou Jezerka, Mumleva, Oleška, Kamenice, Libuňka, Žehrovka, Ohelka, Bělá, Klenice. Od roku 1965 Státní přírodní rezervace 199.96km².

LABE: protéká ČR, Německem, končí v Hamburku, kde se vlévá do Severního moře. Pramení na Labské louce v Krkonoších. Řeka je 1154 km dlouhá, povodí zahrnuje 148268 km², průtok v ústí 600m³/sec, z toho v ČSR 357.3km, povodí 49899 km². Do Labe se vlévají zleva: Úpa, Metuje, Orlice, Loučná, Chrudimka, Doubrava, Klejnárka, Výrovka

Výmola, Vetera, Ohře, Modla, Sála. Zprava: Trotina, Cidlina, Marlina, Vekara, Jizera, Pšovka, Liběchovka, Ploučnice, Kamenice, Havola.

METUJE

Pramení v Německu u městečka Adersbach. Po českém území teče 78 km a vlévá se do řeky Labe u Jaroměře. Její povodí v Čechách je 610 km². Je to malá říčka s průměrným průtokem 6.08 m³/sec.

OHŘE

Dlouhá 300.2km, povodí 5613,7km². Její přítoky jsou Plesná, Svatava, Roleva, Bystřice a Hutná. Pramení v Německu, teče Podkrušnohorskými pánvemi a jižním úpatím českého Středohoří. Ohře je blátivá řeka. Jako široká řeka je docela teplá. V malebném městě Lounech byla plovárna, kde se platilo, takže jako děti jsme se koupaly hlavně v řece.

Osobní vzpomínky na Louny: Na Palmovce v Lounech je most, ze kterého jsem jednou skočila do Ohře, abych se vyťahovala před klukama.

Na řece u mostu je splav a byl tam mlýn. Těsně po válce v roce 1945, dav lidí se shromáždil kolem mlýna s pytlíky a požadoval mouku. Nemyslím, že tam došlo k tak zvanému "rabování", ale moje maminka přišla s pytlíčkem mouky domů.

SÁZAVA: proudí středem republiky. Je dlouhá 219.4km, povodí 4359 km²

Přítoky: Šlapanka, Želivka, Blanice

Asi v roce 1967 jsme se rozhodli pádlovat na řece Sázavě; nikdy jsme ještě neseděli na lodi, ale na stěstí jsme uměli všichni tři plavat.

Vitkovi bylo 11 let. Po veliké námaze – najmout loď, dopravit ji na řeku, jsme naložili různé rance a sebe na kanoi. Na řece trochu dole byl malý jez; Josef řekl: "Ten je malý, ten zvládneme". Nezvládli.

Malý jez zvládl nás, překotil nás a my zoufale sháněli rance po vodě a snažili zachytit loď, aby nám neuplavala. V blátě tam Josef ztratil jednu tenisku, chodil bosý. Potom nám pádlování jakž takž šlo.

ÚPA: teče v severovýchodních Čechách. Je to levostranný přítok Labe v Jaroměři, dlouhá 78.7km, povodí 513.1 km². Pramení v rezervaci "Úpské rašeliny".

VLTAVA: vlévá se do Labe u Mělníka. Dlouhá 430.2km, povodí 28 090km² Pramení na Šumavě pod Černou horou. Přehrady na Vltavě: Lipno, Orlík, Slapy, Štěchovice, Vrané. Přítoky: zprava: Řásnice, Malše, Lužnice, Mastník, Sázava, Rokytky
Zleva: Polečnice, Otava, Kocába, Berounka

Vltava jako Moldau je po Amazonce a Nilu asi nejznámější řeka světově, díky symfonické básni od B. Smetany .

Soutok Vltavy s Labem

Navíc máme zajímavý článek od Bohumíra Janského, člena Přírodovědecké fakulty Karlovy Univerzity, ve kterém vyvrací ustálenou fámu, že Vltava se vlévá do Labe, jež potom jako řeka Elbe protéká Německem. Profesor Jansky byl účasten výpravy najít prameny Amazonky – výprava za jeho účasti ty prameny našla. On vysvětluje: "Hlavní tok musí mít tři kriteria: Prvním je délka toku; druhým je rozloha povodí, třetí je průtok vody která se prožene korytem řeky za vteřinu "

A co říká o Vltavě a Labi: Mr. Jánský?

"Není pravda, že by se Vltava vlévala u Mělníka do Labe, ale je to naopak. Vltava na soutoku s Labem ve všech ohledech Labe překonává.

Číslo hovoří jasně: Vltava měří od svého pramene do Mělníka 433 km, Labe jenom 290 km. Vltava má průtok 151 m³ za sekundu, Labe asi 96 m³. Pro Vltavu hovoří i velikost povodí. Vltava odvodňuje asi 28 tisíc km², zatím co Labe jen 12 tisíc km². Samozřejmě myšleno pro Mělník. Takže je to jasné – po soutoku by od Mělníka měla pokračovat Vltava.! Tato fakta jsem prezentoval na vodohospodářské konferenci v Hamburku. Celou přednášku jsem hovořil o Vltavě. Němečtí kolegové se usmívali a tentýž den se v Hamburském večerníku objevil článek: "Pan profesor Janský nám přejmenoval Labe na Vltavu a zase se vrátil do Prahy". Uvědomujeme si, že se s tím nedá nic dělat. Tyto řeky dostaly svá jména už asi v 9. století. Ale i prameny Vltavy jsou trochu jinde než to Správa parku označuje – jsou asi 300m výše než se se tvrdí v brožurách a chyby v údajích by se našly i u jiných řek.

A nakonec profesor Janský ještě přidává: Omílají se chyby jako že nejdelší řeka na světě je Nil – není, je to Amazonka! Amazonka je dlouhá 7062 km, o tři km delší než africký Nil."Na základě svých vědeckých objevů, Profesor Janský obdržel od Peruánské vlády nejvyšší vyznamenání a šlechtický titul .

A jak se dostala Vltava ke svému jménu? Odvozeno od slovesa 'vlít', jež označovalo vodu jak se valí přes kameny a zaplavuje břehy.

Z české historie:**Jak se žilo v Invalidovně.**

Invalidovna byla vystavěna zásluhou šlechtice Petra Strozzi, který ve své závěti založil nadaci, z níž bylo postaráno o zestárlé důstojníky a vojáky." Pacient musil být katolík a zranění musil obdržet na bojišti. Ústav byl vybudován v Praze Karlíně podle pařížského vzoru.

Pražská Invalidovna poskytovala ubytování válečným invalidům. Znamenala pro ně východisko z beznaděje. Ale dostat se tam, nebylo snadné. Správa Invalidovny dostávala úpěnlivé dopisy, z jednoho citujeme: "Nemohu chodit, jsem zbaven zraku a trpím bolestmi v celém těle. Proto prosím, je-li to možno, o dobrotivě přidělení nějakého slunečního bytu v přízemí" a ano, kapitan Jindřich Bláha v únoru 1919 pokojík skutečně dostal.

Invalidní vojáci prožívali do té doby neutěšený život a stáří. Končili ve špitálech a chudobincích, poslední alternativa byla žebrota.

Základní kámen k Invalidovně na Špitalském poli u Prahy, byl položen v srpnu 1732. Budova byla navržena architektem K.I. Dientzenhoferem a otevřela své brány v roce 1737, ale to již byla obývána mnoha churavci. V 19. století v ní pobývalo 1404 lidí.

Vynikající fotograf Josef Sudek tam pobýval po 1. Světové válce, ve které on sám ztratil pravou ruku.

V Invalidovně se vstávalo v šest ráno a uléhalo v 10 večer. Invalidé žili pohromadě v jedné ubytovací místnosti, t.zv. ubikaci. V místnosti bylo kolem 35 invalidů.

Soukromí neexistovalo. Lépe na tom byli důstojníci, často i s rodinami, kteří žili v t.zv. galeriových bytech. Žily zde i děti, měly vlastní školu. Obyvatelé Invalidovny měli vlastní pivovar, dále pekárnu, kantýnu, v níž se vařilo pro celý ústav. V přízemí byly obchody – řeznictví, krupašské, hokynářské, rovněž trafika. Měli k dispozici nemocnici, lékárnu a byl zde slepecký ústav. Mladší lidé vykonávali úklid, dozorčí službu a někteří pracovali i mimo ústav. Slepci vyráběli košťata, smetáky.

Přihodily se i svatby a Ústav platil i porodní bábu pro začínající rodinu.

Tmavá stránka? Bylo zde i vězení s dvanácti celami, protože se zde vyskytovaly

(pokračování z předchozí stránky)

krádeže a přestupky z opilství, pračky. Tresty se daly snést – domácí vězení, odejmutí kuřiva. Život byl snesitelný. Invalidovna splnila svůj účel.

A teď Vám povím o jiném druhu invalidovny:

Moje babička z matčiny strany, Julie Ohemová, měla 7 dětí, pět jich zemřelo na tuberkulózu, přežila moje maminka Božena a její sestra Marie. Dědeček Bezděk se vrátil s legionáři po 1. světové válce. Nedostal žádnou podporu ani místo, živil se různými pracemi, co sehnal. Zemřel asi v r.1923, babička byla vdova s dětmi, živila se háčkováním krajek.

Já ji poznala až na začátku druhé světové války, po naší evakuaci z pohraničí do Loun. Moc jsem ji milovala.

A tahle babička žila v t.zv. "Nouzáku", což byla jakási ubytovna pro staré ženy, vdovy po invalidech. Ve veliké místnosti bylo asi kolem 20 babiček, každá měla postel a prádelník a jednotlivá místa byla oddělena záclonami. V místnosti byla veliká kamna na uhlí a, snad, nějaký rozvrh, kdy která,může vařit.

babička za mlada

šedesát let stará babička

Ale vím, že babičky byly na sebe nevraživé, kolem kamen do sebe šťouchaly lokty, hádaly se. Moje babička dostávala 10 korun, asi jednou za měsíc. Babička dávala těch 10 korun mojí mamince, říkala: "Jen si je Boženko, vem, ty je víc potřebuješ"

Když se teď dozvídám historii válečných invalidů, vdovy po vojácích to měly ještě horší. A přece žily a někdy byly i veselé. S babičkou jsem hnala husy na strniště, kde se husy pásly a také jsem s babičkou dělala ohýnek, kam babička hodila pár brambor a ty jsme potom jedly.

Sbohem babičko Julie, mám tvoji zvětšenou fotografii na stěně v pokoji, to ti bylo 18 let, asi v roce 1896 a to jsi bývala krásná. Krásná jsi i v mých vzpomínkách.

Rideau Canal v St. Jacobs ?

Ilustrace: Lída Baušová

Ne tak úplně, ale leden, únor a březen letošního roku přinesl neobvyklou pozornost malé komunitě nedaleko Waterloo. Voda v náhonu, který byl vybudován v roce 1852 a sloužil dodávání energie mlýnu v St. Jacobs, zamrzla. To není nic neobvyklého, náhon zamrzá každý rok. Ovšem kvalita ledu není vždy stejná, led je hrbolatý, popraskaný. Ale letošní led byl po mnoha letech neobyčejně hladký, jako zrcadlo, přímo lákající k bruslení.

Tato skutečnost neunikla místnímu obyvatelstvu, novinka se brzy roznesla a náhon i cesta vedoucí kolem, se stala populárním místem k zimním aktivitám. Dospělí i děti, mládež i senioři, všichni měli možnost se dělit o tento vzácný zážitek. Kluci hráli hokej, děvčata se pokoušela o piruety, někdo trénoval rychlost, zatím co někdo jiný se pokoušel na brusle postavit. Lidé se dělili o práci: led se musel udržovat, čerstvě napadlý sníh odhrabávat a vyčištěný prostor prodlužovat. Lidé si nosili lopaty a škrabky na sníh. Každý se zapojil, jak uznal za vhodné. "Když se ruka s rukou spojí, tak se dílo podaří".

Teprve jarní slunce a roztávající se led ukončil tuto zimní idylku. Zbývá nám doufat, že letošní zima bude stejně laskavá a i když St. Jacob nemá Rideau Canal, zamrzlý náhon poskytne mnohým z nás nemenší potěšení.

L.B.

MASARYKOVA CENA v naší odbočce.

Toto uznání se uděluje Kanadánům českého či slovenského původu, kteří dosáhli významných úspěchů na některém úseku lidské činnosti a osobám nebo organizacím jakéhokoliv původu, které se zasloužily o svobodné Československo nebo obohatily život Čechů a Slováků v Kanadě.

Život Čechů a Slováků v Kanadě byl od samého počátku ovlivňován událostmi doma. Vznik našeho Sdružení v roce 1938, tehdy pod jménem Československé národní sdružení, byl vyvolán okupací nacistickým Německem. Další velká stěhování našich občanů do Kanady byly vyvolány událostmi v roce 1948 a 1968. Masarykova cena byla udělována od roku 1985.

V naší pobočce K-W-G byli odměněni Masarykovou cenou:

Marie Vejvodová (1998) Obětavá pracovnice a předsedkyně sdružení v Kitcheneru, spoluzakladatelka a učitelka české doplňovací školy, členka Sokola, která také výrazně pomáhala při českých a slovenských televizních pořadech.

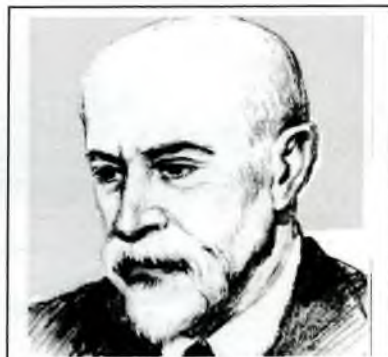
Vladimír Bubák (2006) své schopnosti a čas věnoval Sdružení, jehož pobočku, Kitchener-Waterloo-Guelph. vedl 11 let. Byl jedním ze zakladatelů televizního programu "Kronika Čechů a Slováků v kitchenerské oblasti" V roce 1984 založil časopis "Dobrý den", který redigoval se svou ženou 23 let.

Mudr. Stanislav Reiniš (2010) V roce 1970 emigroval s rodinou do Kanady. Působil na Universitě ve Waterloo, jako řádný profesor. Publikoval 150 vědeckých prací. Jeho knihy "The Chemistry of Behaviour" a "A Molecular Approach to Neuronal Plasticity" jsou dodnes standartními texty v jeho oboru. Přispíval také do mnoha časopisů.

Milada Reinišová (2010) se ve Waterloo stala členkou Sdružení a později vedla pobočku až do roku 1989. Byla členkou ústředí Sdružení, časopisu Nový domov a Západ a také televizního vysílání, pomáhala v distribuci exilových knih a organizovala pikniky, plesy a bohatý společenský život.

Jiří Karger (2015) Od raného věku byl Jiří vystaven místnímu krajskému životu v akcích české a slovenské komunity. Chodil do české školy a do Sokola, kde mu vštěpovali zájem o český jazyk a kulturu. V St. Jakobs byli rodiče i Jiří činní ve Sdružení. Od 1969 byl pokladníkem pobočky K-W-G a funkci zastával 8 let. Také se aktivně zapojil do publikace Dobrého Dne a zastupuje pobočku na schůzích výboru Ústředí.

Eva Kratochvillová (2021) Redaktorka našeho časopisu Dobrý Den, přijela do Winnipegu se svým mužem a synem v roce 1969. V roce 1979 ukončila studia psychologie a sociologie na universitě v Guelphu. Pracovala převážně v Psychiatrické nemocnici v Hamiltonu. V roce 2000 a 2006 se zúčastnila Sokolských sletů v Praze. V roce 2008 převzala redaktorskou práci Dobrého Dne. Časopis vychází čtvrtletně a žije z dobrovolných příspěvků, což svědčí o jeho velké popularitě.

MASARYK AWARD

Konečně! Hike! Party! “Tak jsme se konečně dočkali “ jak básnil Pavel Kohout když Gagarin obletěl naši zemičku.

Náš “Hike” se konal 28. srpna. Ráno jsme se sešli v 10 hodin na parkovišti Riverside parku, u Speedvale St. Sešlo se nás kolem 20, někteří odvážlivci šli 7km, ti bázlivější necelý km. Josef a já jsme snad byli ti nejpomalejší, ale ušli jsme ten km a byli na to hrdi. Lidičky, to je překrásný park, cesty vedou kolem řeky Speed, jež v tuto dobu ukazovala kameny, ale pluly po ní houfy kachen i husí a ten les! Plný majestátních stromů, zeleného křoviska, tichých laviček. Tento park má rozlohu 32 ha, chlubí se květinovou zahradou, nabízí kouty ke hraní pro děti, dospělým golf course a určitý prostor je vyhrazen volně běhajícím psům. Guelph má dohromady přes 100 parků a tento je snad nejkrásnější.

Po výletě jsme se sešli na stíněné zahradě u Staňků, kteří organizovali tento výlet. Jako vždy, byla nabídnuta spousta dobrého jídla, nejmíc – myslím – se těšíme na opékané vuřty, saláty bramborové i z broccoli, sladké pečivo. Potom ještě Jana přinesla vzhledem i chutí ohromující dort (na počest Marcely). Seděli jsme u stolů pod stromy, navštívily nás včely, ale ty kousaly do pečiva, ne do nás. Prostě bylo to báječné. Na chvíli jsme byli pozváni dovnitř, kde bylo chladněji, ale i tam jsme jedli, bavili se a veselili.

Děkujeme Staňkům a i nám všem, kteří jsme přišli a přidali k dobré náladě.

Sláva nazdar výletu, výletu, výletu
Nezmokli jsme, už jsme tu,
Už jsme tady.
Maminka nás pochválí, pochválí
Že jsme jako cikáni, cikáňata,
 Český lidový popěvek.

Dopis pana Jaroslava M., z 26.7.21:

Vážení, tak jsem tu opět se svými články a nějakými zprávami:

Jen tak pro informaci – od února, dle nařízení EU, musím spolu se zásilkou vyplňovat celní prohlášení s vlastnoručním podpisem. Týká se to zemí mimo EU, pravděpodobně těch těžších listovních zásilek. Dopisoval jsem si s přítelem v Kanadě od roku 1969, ale nikdy nic takového nebylo zapotřebí (v době tak zvané totality).

Před měsícem se jižní Moravou přehnalo tornádo. Proběhlo v prostoru o rozměrech 0.5x26km. Zasáhlo ještě i jednu vesnici v Rakousku. Zahynulo při tom 6 lidí a 180 domů, vzhledem k rozsahu jejich poškození, bylo určeno k demolici.

Letos zemřela bývalá zpěvačka Hana Hegerová (původní jméno: Carmen Farkašová), ve svých 89 letech. Rovněž slovenský herec Milan Lasica, v 81 letech. V Praze se připravuje rozšíření metra, o trasu “D”

Minulý týden v pátek, t.zv. odpírači očkování, zablokovali v Bratislavě Parlament, když se pokoušeli dostat se do budovy. Tak zvaným “těžkooděncům”, se až odpoledne podařilo protestující vytlačit do větší vzdálenosti. “Gestapo”, “Vrahové”, “Vydejte nám parlament”, skandovaly stovky lidí. Několik policistů sáhlo k slznému plynu, aby zastavili útočící demonstranty. Po zásahu musili ošetřit jednu policistku. Demonstranti se patrně inspirovali útokem na Kongres v USA, před nedávnem. Rovněž i u nás, existuje mnoho lidí, kteří se nechtějí dát očkovat.

Před několika dny, se na Slovensku vzpomínalo 29. výročí od vyhlášení deklarace o “samostatnosti Slovenska”. Tenkrát Ivan Gašparovic prohlásil, že se “naplnila tisícíročná tužba slovenského lidu, na svůj samostatný stát.”

Tak toť vše, srdečně Vás zdraví JAROSLAV.

Jaroslave, moc děkujeme za zájem, zprávy a novinky z republiky.

Česká a Slovenská škola “ON-LINE” Škola neměla dosti zájemců, nyní však doufáme, že brzy se obnoví nauka ve třídách. Pro český jazyk zatím nemáme učitele, slovenskou školu povede paní Blanka Michale. Budeme-li mít nové zprávy, budeme Vás informovat.

Přispěvatelé na Dobrý Den.

Fernandez M., Grunstien D., Hasalovi, Holomek E., Malec J., Troníček J., Tůma I.

Všem dárcům děkujeme.

Zprávy ze Sokola:

Jana K. oznamuje, že se stále vyjednává o pojištění a škola kde se cvičí zatím nepouští veřejnost dovnitř. Dobrá zpráva – Sokol Toronto, Svatka Heřmánková jednou týdně, ve středu, v 7.30 pm předcvičuje a nácviku se můžete zúčastnit prostřednictvím ZOOMu. Máte-li zájem se připojit, spojte se s paní Heřmánkovou a ta Vám řekne detaily.

Její e-mail: hermanek@yahoo.ca. Z naší pobočky se zúčastňuje 5-6 Sokolů.

XXX

Sokol Toronto 21.8. uspořádal piknik na oslavu dlouholetých členů. Z naší pobočky se zúčastnilo kolem 6 členů. Slavnost byla pořádána pod střechem, jež zachránila zúčastněné před slabým deštěm. Jeden člen byl starší než 100 let, obdržel gratulace a dort. Oslava se vydařila. Bylo nabídnuto jídlo – opékané klobásy, k pití káva, sladké zákusky. Mohli jsme si i připít vínem či pivem. Také byla uznána činnost Jiřího Kargera, kterému bylo nedávno 85 let, což je těžko věřit. Tyto skoro rodinné oslavy jsou významné pro stárnoucí členy, uvědomí si, že jejich oddaná práce není zapomenuta.

XXX

Výlet do MacMichael Galerie v Kleinburgu:

Po úspěšném “Hiku”, výbor pobočky uspořádal kulturní zájezd na výstavu “Nepozvané” v Kleinburgu. Jeli jsme v pátek, 1.10.21, počasí nám přálo. Bylo nás 17. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, první túra byla ve 12.30pm, trvala přes hodinu. Doprovázela nás kurátorka, vysvětlovala okolnosti této výstavy.

Jak jsem to chápala, výstava patří malířkám, ženám které nebyly členky Skupiny Sedmi. Skupina Sedmi ve 20tých letech 20. století už začala pronikat do vědomí veřejnosti, jejich umění bylo oceňováno, ale ovšem kromě těchto umělců existovali jiní umělci a rovněž tak umělkyně-malířky, které do Skupiny Sedmi nebyly pozvány A tato výstava nás s těmi malířkami seznámila.

Jeden z vystavených obrazů “Nepozvané” malířky.

Zatím co těch sedm malovalo nejvíce kanadskou dramatickou přírodu, obrazy malířek spíše zobrazovaly realitu, skutečnost jak život vypadal..

Výlet byl perfektně organizován a znovu děkujeme výboru za úsilí.

Zemřela paní Milada Reinišová:

Mnozí na ni vzpomínají, vždyť po leta byla předsedkyní Výboru české komunity.

“Milada se narodila v Hradci Králové. Její otec byl lékař, také nadšený hudebník, u nich doma se často pořádaly koncerty v malém. S manželem... Reinišem, nějaký čas působili v Africe, v Ghaně, do Kanady přišli v roce 1968, do Waterloo. Milada hodně četla, vychovávala dvě dcery a syna.

Milada nějaký čas působila v ústředí naší organizace, také se zasloužila o vydávání časopisu “Západ”, určený pro českou veřejnost. Za jejího vedení naší pobočky byla založena česká škola; česká společnost měla každý měsíc vysílání na TV. Pobočka koupila a založila Český klub a rovněž začal vycházet čtvrtletní časopis “Dobrý den”, pod vedením B.Brixiho.

Později vydávání časopisu převzal V. Bubák. V roce 2010 byla Milada odměněna za svou dlouholetou práci **Cenou T.G. Masaryka**, kterou si víc než plně zasloužila.”

Krásnou vzpomínku nám zaslala také Hanka Matysová, uveřejníme ji v příštím čísle.

Děkujeme.

Dr. Josef Čermák zemřel, bylo mu 97 let

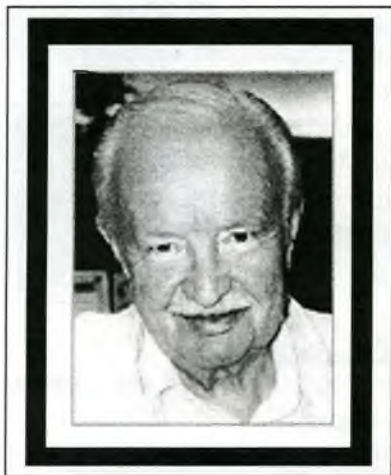
V roce 2014, DD Léto, jsme psali o Dr. Čermákovi, psali jsme jak je čilý, vyšla mu kniha “It all began with Prince Rupert” a současně psal knihu “Rozlet”. Kromě psaní pořád cvičil jako Sokol, hrál v Novém divadle, zúčastňoval se všech společenských akcí a i pomáhal s administrativou ústředí Českého a Slovenského Sdružení.

Dr. Čermák četl náš časopis “Dobrý Den” a jeho úsudek byl většinou kladný a často pomohl s radou jak má být časopis upraven.

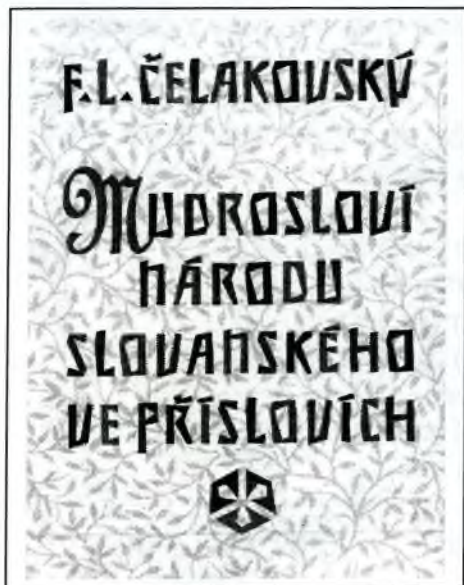
Dr. Čermák byl plachý, citlivý člověk. Psal krásné, romantické básně o ztracené lásce k milence a o české zemi.

Mnoho z nás ho bude postrádat!

NEZAPOMENEME !

Dr. Čermák zemřel.

Objevujeme češtinu:

Tentokrát jdeme zpět 200 let, a tak objevíme obrozence **Františka Ladislava Čelakovského**: Moc si o něm nepamatujeme, ale věřte, zaslouží si naši přelétavou pozornost.

Žil v době obrozenců, Tyla, Němcové, Erbeny, Dobrovského a dalších. Němcová sbírala pohádky, Erben přebásňoval balady, Tyl psal divadelní hry a pan Čelakovský sbíral pořekadla, přísloví, rčení. Jeho sběratelská práce vyšla ve svazku: **"Mudrosloví národu slovanského ve příslovích"**. Tato kniha má 900 stránek!

Text je rozdělen na kapitoly s různými tématy, jako: Náboženství, Pravda a lež, Pokora – pýcha, Práce – Lenost, Domov a vlast, a další...

Když to všechno spočítáte, kniha obsahuje skoro **tři tisíce přísloví, pořekadel, rčení**. V roce 1820 v různých oblastech Čech, lid používal nebo alespoň znal tisíce přísloví.

Některá přísloví přežila, známe je dodnes jako:

Mráz kopřivu nespálí... Rovný rovného si hledá   Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají
 Kam vítr tam pláště   Líná huba holé neštěstí...   Lež má krátké nohy, daleko neujde
 Kdo lže, ten krade ...   Mluvití stříbro, mlčetí zlato   Jak si usteleš, tak si lehneš
 Darovanému koni se na zuby nedívej

Stovky přísloví zapadly, škoda, mnohá k nám mohou stále mluvit, jako:

Starý hřích činí novou hanbu	Na cizí koláč oči nevyvaluj, o svůj pečuj
Bohu se modli, čerta nedráždi	Pověra je hůl, kdo jí věří, ten je vůl
Eva jablko snědla a muži ohryzek dala	Dobrý pes lepší než zlý člověk
Ten kdo mě loni bil, i dnes mi není mil	Kdo se ptá, nerad dá
Tu máš nebohý co se mi nehodí	Koho nám třeba, víme hned jak mu říkají
Dnes tlusto, zítra pusto	Pravda přátely má, ač ne vždy na ulici
Za zlá slova slítne i hlava	Pro žert se nehněvej, ani na sobě znáti dej
Hubu zapni, oči napni	S rovným nech se každý měří: jinak se mu zpronevěří
Rána se zahojí, ale slovo ne	Svatoušek leze do nebe a čert ho drží za nohu
Mladý lhář, starý zloděj	

Knihu vydalo nakladatelství Lika Klub v Praze v roce 2000.

Zdraví a jídlo:

Kanadské noviny "National Post" uveřejnil 12. října článek "Studie genů jež způsobují obezitu, nadváhu, tloušťku, kyprost". Studie byla převzata z časopisu PLOS.

Studie označuje 14 genů, jež způsobují obezitu a máme jenom 3 geny jež obezitě zabraňují. Profesor O'Rourke vysvětluje, že se může vyskytnout přes 100 variací kromě 4 rozhodujících genů, ale tyto variace nejsou ty hlavní co způsobí obezitu.

Když zkoumají tlustého člověka, v jednom jedinci se mohou vyskytnout stovky genů jež pomáhají vzrůstající obezitě. Buňky si dají do paměti přítomné geny a náhodně nebo úmyslně (což nevíme) je použijí. Víme, že lidé mají 70% stejné geny jako červi a tak v laboratořích se to hemží stovkami červů. Tyto červy krmili různou dietou a tak zjistili, že tři geny, jež zabraňují obezitě, také přispívají ke správné dietě.

Ano, to je pěkné, ale 3 proti 14? To se nemůžeme divit, že tloušťka se tak snadno nabyde!

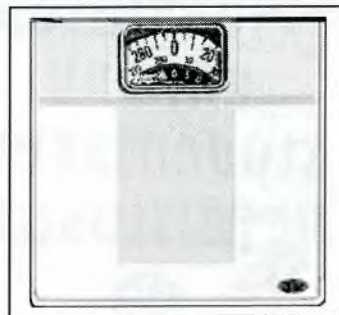
Na závěr článku autoři přiznávají, že zatím nemáme vysvětlení proč máme geny na obezitu, ale doufají, že objevy přispějí k tomu, že pochopíme jak obezitě zabránit.

Pochopitelně všichni víme, jaké druhy jídla jsou doporučovány, hlavně zelenina, ovoce, cereals a fyzický pohyb a ano, tyto rady pomáhají, ale kompletně náchylnost k tloušťce neodstraní. Je to celodenní námaha udržovat přijatelnou váhu, ale alespoň víme na koho či co to můžeme svádět. Připomínám jedno realistické rčení: "Mozkové buňky odumírají, ale tlusté buňky nikdy nezmizí".

Růžovější pohled na svět díky konopí.

Z českého článku nazvaném "**CannamedIQ**", jsme vyčetli, že v republice je teď veliký zájem o **konopí**, což má souvislost s marihuánou. Konopí je v republice zcela legální a jak se tvrdí – bezpečné. V republice se nazývají výrobky Neuroregen a tento výrobek rovněž obsahuje kozlík, meduňku a jiné přísady a zajišťuje snížení nervového napětí, pomáhá spánku a odstraňuje bolest hlavy.

Máte-li vysoký krevní tlak, sáhněte po Hypertenzinu a cholesterol snížíte když budete brát cholestmizin. Vše je k dostání – a doufejme, že s dobrými výsledky.

Váhy zdroj nadějí
i zklamání.

Poslední pomazlení s milovanou gorilou.

Podívejme se na fotografii – umírající gorila jde složit hlavu v klíně svého ošetřovatele a on trpělivě sedí, hladí bolavou hlavu a šeptá uklidňující slova. Z chování gorily tušíme její oddanost svému pánovi. Kolikrát jsme takto seděli s umírajícím druhem, družkou, dítětem, pjskem, s každým kdo nás miloval a dával nám útěchu.

Gorila se jmenuje **Ndakasi** a žila v Congu ve Virunga Národním parku 10 let. Byla stará 14 let když zemřela.. Její ošetřovatel byl Andre Bauma. Ndakasi byla stará 2 měsíce když ji našli jak se tulí k zastřelené mrtvé matce. Bauma se o ni staral od začátku. Spala na jeho teplé hrudi.

Nedávno se jeden biolog zeptal: “Jsme Big Apes? (Primáti)” No, doslova nejsme big apes, i když jsme blízcí příbuzní. Co víme je, že když vymřeli dinosauři a uchytli se mamalové, a před 20 miliony let se objevily šelmy očkované.

Trvalo to mnoho milionů let a byly tu Big Apes. Spekuluje se, že jedné šimpanzí matce se narodila dvě mláďata, jedno bylo šimpanz a druhé mládě prošlo mutací a vyvíjelo se směrem stát se hominid.

Potomkům “upravené” female šimpanzí to trvalo mnoho dalších milionů let než chodila jako člověk, vyráběla nástroje, udržovala oheň a mluvila

Přejeme klidný odchod z tohoto světa Ndakasi. Byla šťastná, někdo ji měl moc rád.

Gorila Ndakasi a ošetřovatel Andre Bauma

Ano, zvířata cítí jako my – bolest fyzickou i smutek, když jejich pán nebo paní jsou smutní.

**KRAJANSKÉ TELEVIZE:
ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE**

producentka Markéta Slepčiková, tel (647) 892-6912

E-mail: novavize.ca @ gmail. com

webová stránka: www.novavize.com

Adresa: Nová Vize, 7 Auburn Ave. Toronto ON, M6H 2L6

PREMIERA sobota večer v 9 hodin

úterý 9:00 h. ráno

čtvrtek 12.30 hodin

na kanálu OMNI TV

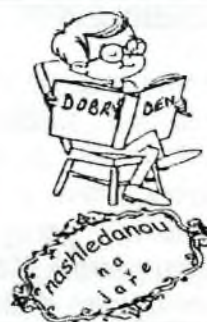
SLOVENSKÁ TELEVIZE SLOVENSKÝ SVET

Producentka Katarína Homolová, tel (647) 233-3105

E-mail: slovenskysvet@gmail.com

PREMIERA sobota 6:30 ráno a v 11:30 ráno

středa 7:30 h. ráno .

Na shledanou

Na jaře !

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět. **Šeky vyplňujte takto:** Pay to: The Czech and Slovak Association of Canada a adresujte:

K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvil, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ejkratochvil @ gmail. com

telefon: 519 821 3321

Redakční řada

Lída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Marie Lomičová

Zodpovědná redaktorka: Eva Kratochvílová

Výtvarní umělci: Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl